

Christian Morgenstern, The Werewolf	Christian Morgenstern, La lupfantomom	Christian Morgenstern, Varulven	Christian Morgenstern, Der Werwolf
<i>tradukita de Alexander Gross</i>	<i>tradukita de Bertilo Wennergren</i>	<i>tradukita de Sven Collberg</i>	
A Werewolf, troubled by his name, Left wife and brood one night and came To a hidden graveyard to enlist The aid of a long-dead philologist.	Jen lupfantom' de famili' meznokte iam kuris for al tombo de la profesor'. kaj petis pri konjugaci'.	En varulv lopp från fru m.m. en vacker afton samt begav sig till en bymagisters grav och bad: "Var snäll och konjugera.	Ein Werwolf eines Nachts entwich von Weib und Kind und sich begab an eines Dorfschullehrers Grab und bat ihn: „Bitte, beuge mich!“
“Oh sage, wake up, please don't berate me,” He howled sadly, “Just conjugate me.” The seer arose a bit unsteady Yawned twice, wheezed once, and then was ready.	Do diktis tiu doktulo' starante sur la kructabulo' dum lup' senmova kiel splinto atentis vortojn de l' mortinto.	mig!” Byskolläraren stod upp på blecknamnsskyltens mässingknopp med svar till den, som satt på pass med tåligt korslagd tass på tass.	Der Dorfschulmeister stieg hinauf auf seines Blechschilds Messingknopf und sprach zum Wolf, der seine Pfoten geduldig kreuzte vor dem Toten:
“Well, ‘Werewolf’ is your plural past, While ‘Waswolf’ is singularly cast: There's ‘Amwolf’ too, the present tense, And ‘Iswolf,’ ‘Aewolf’ in this same sense.”	De “lupfantom”, simpla rekta, tra “lupfintomo”, plej perfekta, plu “lupfontomo”, iom rara, ĝis “lupfuntomo”, ho, koŝmara.	“Jag var-ulv 1:a pers. i sing., du, han, hon, den, det var-ulv. Så vi voro-ulv, I voren. På de voro-ulv kom ingenting.”	„Der Werwolf“ – sprach der gute Mann, „des Werwolfs, Genitiv sodann, dem Werwolf, Dativ, wie man's nennt, den Werwolf, - damit hat's ein End!“
“I know that—I'm no mental cripple— The future form and participle Are what I crave,” the beast replied. The scholar paused—again he tried:	Ĉi participoj plaĉis multe al la fantomo, kaj rezulte ĝi petis: “Legu plu el PIV-o pri participoj en pasivo.”	Varulven myste glad åt hur pers. hade följts av sing. och plur. “Fast”, bad han, “kan det inte ges ens en enda pers. i tempus presens?”	Dem Werwolf schmeichelten die Felle er rollte seine Augenbälle. „Indessen“, bat er, „füge doch zur Einzahl auch die Mehrzahl noch!“
...

“A ‘Will-be-wolf?’ It’s just too long:
 ‘Shall-be-wolf?’ ‘Has-been-wolf?’ Utterly wrong!
 Such words are wounds beyond all suture—
 I’m sorry, but you have no future.”

The Werewolf knew better—
 his sons still slept
 At home, and homewards
 now he crept,
 Happy, humble, without
 apology
 For such folly of philology.

*Traduko de la Germana poemo “Der Werwolf” de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en la Anglan de Alexander Gross.*

Arg-825-1657 (2013-02-13 18:39:45)

Tiu ĉi angligo troviĝas en <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html>.

La viro ĉagreniĝis tamen:
 “Jam fermis mi per fin’ kaj amen,
 ĉar netransiraj bestoj feblas kaj la pasiv’ neniam eblas.”

Sed lupfantomo pri transiro
 ja spertas pli ol eĉ vampiro.
 La lup’ revenis lar-mokula
 al sia famili’ ulula.

*Traduko de la Germana poemo “Der Werwolf” de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en Esperanton de Bertilo Wennergren.*

Arg-825-1653 (2013-02-14 23:29:47)

Vidu la retejon <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html>.

Bekänna måste vår magister,
 att därvidlag fanns vissa brister.
 En varulv sine imperfecto
 var contradictio in adjecto.

Varulven satt med tårad lins.
 Han visste att han fanns och finns.
 Därtill kom också fru m.m.
 som även måste existera.

*Traduko de la Germana poemo “Der Werwolf” de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en la Svedan de Sven Collberg.*

Arg-825-1654 (2013-02-13 17:00:43)

Tiu ĉi francigo troviĝas ne la reterjo <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html#sv>.

Der Dorfschullehrer aber musste gestehn, dass er von ihr nichts wusste.
 Zwar Wölfe gab’s in großer Schar,
 doch „Wer“ gab’s nur im Singular.

Der Wolf erhob sich tränenblind –
 er hatte ja doch Weib und Kind!
 Doch da er keine Gelehrter eben,
 so schied er dankend und ergeben.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31).*

Arg-825-1652 (2013-02-11 18:44:21)